

uan hagueren passat vuit dies, havent-se de circumcidar l'infant, se li posà el nom de Jesús, nom que havia dit l'Angel abans d'ésser concebut en el si maternal.

La Circumcisió de Jesús.—La Circumcisió era el distintiu del poble d'Israel; tots els jueus havien d'ésser circumcidats. La cerimònia de la circumcisió era un record de l'aliança que va fer Déu amb el patriarca Abraham, i es celebrava al cap de vuit dies d'haver nascut el nen amb gran solemnitat, assistint-hi tots els parents i veïns. Tenia certa semblança amb la festa del nostre baptisme, puix amb la circumcisió el nen entrava a formar part del poble escullit de Déu i se li imposava el nom.

La circumcisió era molt dolorosa pel nen: la sang rajava en abundància, i la dolor de la ferida augmentava fins al dia tercer. La circumcisió de Jesús fou sense solemnitat, no més amb els testimonis necessaris; perquè Maria i Josep eren pobres, i llavors eren molt lluny de Nazaret, on hi tenien els parents i coneguts. Fou molt probablement el mateix Sant Josep, qui circumcidà a Jesús: fou ell qui amb gran dolor del seu cor va vessar la primera sang de l'innocentíssim Jesús, i li va posar aquest nom dolçíssim que vol dir Salvador.

Volguem salvar les nostres ànimes; puix és lo menys que podem fer per agrair els immensos beneficis que ens ha fet el nostre Salvador.

L'home ignorant i superb és repugnant a tothom i objecte de despreci.

Patrò de la Setmana: Sant Macari, ab.

Fill d'una humil família d'Alexandria, tan prompte fou apte per el treball el posaren d'aprenent de forner i fins als trenta anys s'exercità amatent en son ofici. Portat d'un fervent desitg d'ésser sant, es retirà a un desert, on per espai de set anys es dedicà a l'oració i contemplació; no menjaba sinó herbes crues; els tres anys següents, es permeté el luxe de menjar tres o quatre unces de pa cada dia, però jamai dormí més de dugues hores diàries: en temps de Quaresma multiplicaba ses mortificacions i semblaba sostenir-se sols per miracle diví, doncs solament menjaba i bebia els diumenges, i arribà a passar una Quaresma sencera sense jeure's ni sentar-se, feut oració a peu dret o agenollat. Desitjós en cara de més mortificació se'n anà als de-

serts de Nitria: el Patriarca d'Alexandria hagué esment de la santetat de Macari i l'ordenà de prevere: amb això entengué Macari que debia dedicar-se a la predicació i altres ministeris sacerdotals, so que feu amb gran profit de les ànimes. Acompanyaba un dia a dos generals de l'exercit imperial en el pas del riu Nil, i un d'ells li digué: Ditxosos vosaltres els monjos! bé sabeu burlar-vos del món». contestà Macari: «I desditjats vosaltres els cortisans, perquè no veieu que el món fa burla de vosaltres! Paraules que foren la veu de Déu que feren abraçar la vida de penitència al general. Predicant en una illa d'Alexandria, abatut per ses penitències i treballs apostòlics, finí santament el dia 2 de gener de 405.

No suscriurer-se!—Tot el qui està suscrit a un periòdic hostil a l'Església, participa, per aquest sol fet, de totes les males obres d'aquest periòdic.

Si; l'import de la vostra suscripció és un sosteniment que presteu als enemics de l'Església, amb lo qual els ajudeu indirectament a combatre-la; mentre la Bona Premsa, que 's sacrifica en la seva defensa s'esllangueix per l'abandono en que la deixeu. —(Cartes dels bisbes de Suïssa).